

hea tõe le. Kas siis selle toutuse sanna
põrrast holimataks peame jama ehk ülle
kätte minnema? Ei mingil kombel; waid
meie peame, kui Jummal eesimesed, s. o.
kui moistlikud lomad temma leikuse an-
disid tannoga wastowotma, s. o. en-
neste ja teiste kaaskuks pruukima.
Kui sellega head teed, mis Jummal
jagganud; siis olled tannolik, ja kui
sedda moistlikult pruugid; siis kulumad
temma armu, mis ka temma meid teine
teise läbbi üles peab ja hoiab. Ärge
olgem sellepõrrast mitte usmatad, waid
uskugem, et keigewäggewam Jummal
omma armu meile rohkesti annab, et pea-
me rohked ja usinad ollema keige hea
tõe le. Jummal armastab üht rõõmsat
andjat, ja näeb hea melega, kui inni-
mene ommas süddames ettemõttab, ei
mitte kurwa melega, egga hädda põrrast,

waid hea melega ja rõõmuga leikuse andide-
ga õige paljo head tehha. Menda kuida kir-
jutud on: temma on kühwand, (ja leikand),
ja waestele andnud; temma õigus kestab
iggaweste. — Ärge mõttelgem nüüd,
armad! et meiegi õigus iggaweste saab
kestma, kui kirriko-sandidale ehk mu ker-
jajatele leiba kannikast anname ja ütleme:
Jummal kasa! ehk: minne, ja wõtta
Jummal appi! Se ei olle küll laido wäärt,
et sedda teme; ommetige peame leikuse
Jõsanda andisid weel teist wiisi ja par-
remaste temma mele põrrast pruukima.
Jagga Jummal lomale, ning siis ka sin-
nulgi peab hea meel ollema omma olle-
misest ja ellust. Pruugi siis hästi ja
moistlikult, mis Jummal arm sulle jag-
ganud, ennese ja so omma keste ello waewa
kergitamiseks, ja murretse, osta ja noua,
mis teie süddant rõmuõtab, teie mõis;